

9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὀσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἦχος πλδ'. Ἐωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλδ' — Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Ⲭ Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Ⲭ Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος πλδ' — Γα ρ

Ⲭ ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λε α γι ε Ι α κω βε
 πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πταισμα των
 α φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

A νεστησεκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε

βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη

γεθ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Tα μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κουου ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τα θα να α
τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τιτα μυρασυμ παθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τριαι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τμνη μαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με ταδι
και ωματασ ^u₉

Λιανρωϊ μυροφοριε δραμον προς το μνη
μασθη νολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται
μη κλαιε τε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με ταδι
και ωματασ ^u₉

Μυροφοροι γυναικες με τα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σωτηρ ^u₉ εν ηχσ εν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ϑ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϑ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα⁹
και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σαα α α ντα⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ⁹

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα⁹ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε⁹ ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε⁹ ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μαα α α τος⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^υ₉

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι^υ₉ μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον^υ₂₂ προς το μνη η μα α
σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι^υ₉ αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε^υ₉ θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε
ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε^υ₉ την α να
α α στα σι ιν δε^υ₂₂ α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε^υ₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^υ₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες^υ₂₂ με τα μω ρων ελ θϝ ϝ ϝ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ^υ₉ ε νη
χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νϛ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ μνη η η μα α α α
τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε
ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φμι²² κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νωων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω
 ω σω Παρ θε ε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην
 δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ
 πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ
 σϝ ϝ σαρ κω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρω ω ω πος⁹

A λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ϝ ι ι α Α
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ϝ ι ι α Α
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν
 Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς
 εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον·

Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος πλ. Νη ς

Εκ νεοτητος μου ο εχθροος με πει
ραζειταις η δο ναισφλεγει με εγω δε πεποιθωσ εν
σοι Κυρι ετρο πουμαι του τον

Οιμισουντες Σιων γενηθη η τωσανδη
πριν εκσπαση η ναιωσ χοτος συγκοψει γαρ Χριστος
αυχεενας αυτων τομη βασανων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευμα τι το ζηντα παντα φως εκ
φωτοος Θεος μεγασ συν Πατρι υμου ου μεν
αυτο ο και τω λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ηκαρδια μου τω φω σου σκεπεσθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ χει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα αυτου γηνδυνων πας
αυθισαναλυυσειτου λαβειν βασανους η γε
ρατων βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουε
φυο υιος αχροο οως και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατρο ος συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδητικαλον ητιτερον αλλητοκα
τοι κεινα δελφους ααμα εντου ουτω γαρ Κυριος ε
πηγγειλατω ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινατου αγρα
κοσμων κελευει μη δειν φορ ντιζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεαα
 α⁷αν^υ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αινεσαα τωπνοηηη^ε πασατον

Κυρι^χο^εον^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἦχος Δι-Θ

Ελεημονελεησον με ο Θεος κατα
τατομεγαελεος σου και κατα το πληθος
των οικτιρων σου εξαλειψον το ανομημα μου

Επιπλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η αμαρτια μου ενωπιον μου στι διαπαν-
τος

Σοιμωνη η μαρτον και τοπονηρον ε-
νωπιον σου ποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι
σε

Ιδεγαρεν ανομιας ουνεληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πησας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δθ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σθ ς ς ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτηρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησθ

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυρι ε εν τη ευ δο κι α
σθτην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

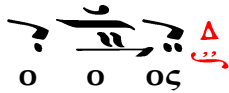
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιτων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ωνων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τχ τα
α α α α φκ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ'.
ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.
ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσµα τῷ Θεῷ ἀναµέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωµεν! ἐκ µὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίων.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐµπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύµβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Δεδοξασµένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαµείναςα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίροµεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡµῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ Μαθητὴν υἱὸν Ἀλφαίου σέβω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡµῶν.

Χεῖρά μοι δίδου θεόπτα καὶ Μαθητά, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν, εὐφημεῖν ὀρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου ταῖς σαῖς, πρεσβεῖαις ἔλλαµψον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡµῶν.

Ῥεῖθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεῖς, ποταµὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς,

εὐσεβείας ἀληθῶς, σοφὲ κατήρδευσας.

Δόξα.

Ἰερωτάτη χορεία τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν, ἀριθμὸν τῶν δώδεκα· μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότη παρестῶς, ἡμῶν μνημόνευε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ Παναγία Παρθένε τὸν οὐρανόν, ὁ τανύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκός, ἡμῖν ἀνέδειξε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Θεοῦ Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνεδείχθης πρωινός, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων, πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ποῦς σου ἔστη προφανῶς, ἐν εὐθύτητι μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν εὐθύν τε καὶ χρηστόν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων, τρίβον τὴν οὐράνιον.

Δόξα.

Υἱὸν τὸν ἀναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ πάντα ποιῶντα, θεϊκῇ ἐξουσίᾳ, ἀπλανῆ μυσταγωγόν, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μουῦντα, ἔσχηκας Ἰάκωβε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ ἀσυγκρίτως Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον ἀράν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω· αὐτὴ ἡμῶν γὰρ πεποιθήσις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγόν, ἐσχηκῶς σὲ μυοῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρυνας, τῶν Ἑλλήνων θεόπνευστε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστὴρ καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας λόγοις, ρυθμίζων τοὺς ἄφρονας· ὅθεν οἱ ρυσθέντες, διὰ σοῦ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Θεηγόρε Ἰάκωβε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει τὰ θεῖα παθήματα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος αἴρων ἠδέως,
Ὡς ἔστι, Σῶτερ, ἄξιός σου δεικνύει.

Ἄμφ' ἐνάτην Ἰάκωβος ἐνὶ σταυρῷ τετάνυστο.

Ὁς ἦν υἱὸς Ἀλφαίου ἢ Κλωπᾶ καὶ Μαρίας τῆς μυροφόρου, ἀδελφὸς δὲ Ματθαίου τοῦ τελώνου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Οὗτος ὁ Ἀπόστολος ἐξεληθὼν εἰς τὸ κήρυγμα, πάντα τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, ζήλω θεῷ πυρποληθεὶς, κατέστρεψε, νόσους ἀπελάσας καὶ πονηρίας πνεύματα· διὸ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἐθνῶν, Σπέρμα θεῖον, αὐτὸν ὠνόμασε. Διαδραμὼν οὖν τὴν σύμπασαν ὡς ἔραστῆς τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον ἐζήλωσε, ἐν πόλει Ὀστρακίνα τῆς Αἰγύπτου σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ. (ς΄ αἰ.)

Στίχ. Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,
Κόσμῳ τ' ἐν ἀσκήσει τε κἂν πόλῳ ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†231)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ποπλίας (Publia), διακόνου ἐν Ἀντιοχείᾳ. (†362)

Στίχ. Ρυσθεῖσα κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία,
Πόλου πρόσεισι φωλεοῖς ὡς στρουθίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουβεντίνου καὶ Μαξιμίνου τῶν στρατιωτῶν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀθλησάντων. (†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν. (†867)

Στίχ. Εἰς ὕψος ἀρθεῖς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
Τὸν χοῦν ἀπεκδύς, ὕψος οὐρανοῦ φθάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος κἂν φραγγέλωμαι λέγει,
Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ τοῦ Χριστοῦ πάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραάμ καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ. (κ΄ αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Τίς οἶκός ἐστιν; Ἀβραάμ τεθνηκότος,
Οὗ κόλπος ἄλλοις οἶκος, ὡς τῷ Λαζάρῳ.

Ἐπῆρξε τῷ Λώτ οὐρανὸς Σηγῶρ νέα,

Εἰς ὃν φθάσας, πέφευγεν ὡς πῦρ τὸν βίον.

Ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ ἐγεννήθη ἐν πόλει Οὐρ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐκ ταύτης θεῖα προστάξει ἐξῆλθεν καὶ ἐν γῆ Χαναὰν ἐσκήνωσεν, ἔνθα ἐκοιμήθη ἐν ἡλικίᾳ ροε΄ (175) ἐτῶν. Ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Λώτ, μετ' αὐτοῦ μετενάστευσε καὶ τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ ἔχνεσι κατηκολούθη. Ἐζήσαν δὲ οἱ Δίκαιοι οὗτοι κατὰ τὸν Κ΄ πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ἐξ ὅλης καρδίας πιστεύσαντες εἰς τὸν ἀναμενόμενον Μεσσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ τυφλοῦ, πρίγκηπος τῆς Σερβίας, τοῦπίκλην Λαζάροβιτς (†1476), ἔτι δὲ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μιλίτσας, τῆς διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετωνομασθείσης εἰς Εὐφροσύνην.

Στίχ. Ἄλλος Ἰώβ ὢν, ὦ Στέφανε πολύτλα,
Στέφος εἵληφας ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου, πρώτου ἐπισκόπου Παρισίων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρικῶς τελειωθέντων Ῥουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου. (†280)

Στίχ. Ὡς κριὸς ἐπίσημος ὠλοκαυτώθης,
Ἐν Παρισίοις, Διονύσιε πάτερ.

Βίον ῥέοντα Ρουστικὸς ἀπηνήθη,
Μαρτυρικῶς συνθνήσκων Ἐλευθερίῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} ανεξιχνιασον ^Mθειαν ^{B8}βλην της
 εκ της Παρ ^{Πα}θε εν σαρκω ^{Πα}σεως σου ^{Πα}ψι
 στου ^Mο ο προφητης ^{Δι}Αββα ^{Δι}κωκα ^{Δι}τα ^{Δι}νων ^{Δι}ε
 κραυγα ^{B8}α ^{Δι}ζε ^{Δι}δο ^{Δι}ξα ^{Δι}τη ^{Δι}δυ ^{Δι}να ^{Δι}μει ^{Δι}σα ^{Δι}Κυ ^{Δι}ρι ^{Δι}ε

ὠδὴ ε'

E ξεστητα ^{B8}συμπαντα ^{B8}επιθηθεια
 δοξη σου ^{Δι}υγα ^{Δι}α ^{Δι}πει ^{Δι}ρο ^{Δι}γα ^{Δι}με ^{Δι}πα ^{Δι}θε ^{Δι}ε
 νε ^{Δι}ε ^{Δι}ε ^{Δι}σ ^{Δι}χε ^{Δι}ς ^{Δι}εν ^{Δι}μη ^{Δι}η ^{Δι}τρα ^{Δι}των ^{Δι}ε ^{Δι}πι ^{Δι}πα ^{Δι}αν ^{Δι}των
 Θε ^{B8}ον ^{Δι}και ^{Δι}τε ^{Δι}ε ^{Δι}το ^{Δι}κας ^{Δι}α ^{Δι}χ ^{Δι}ρο ^{Δι}νον ^{Δι}Υι ^{Δι}ον ^{Δι}πα ^{Δι}σι
 τοι ^{B8}οι ^{Δι}ς ^{Δι}υ ^{Δι}μ ^{Δι}ν ^{Δι}σι ^{Δι}σε ^{Δι}σω ^{Δι}τη ^{Δι}ρι ^{Δι}ι ^{Δι}αν ^{Δι}β ^{Δι}ρα ^{Δι}β ^{Δι}εν ^{Δι}ε

σα

ὠδὴ ς'

T ην ^{Πα}θειαν ^{Πα}ταυτην ^{Πα}και ^{Πα}παν ^{Πα}τι ^{Πα}μον ^{Πα}τε ^{Πα}λ ^{Πα}ν ^{Πα}τες ^{Πα}ε ^{Πα}ο ^{Πα}ρ
 την ^{Πα}οι ^{Πα}θε ^{Πα}ο ^{Πα}φ ^{Πα}ρο ^{Πα}νες ^{Πα}της ^{Πα}θε ^{Πα}ο ^{Πα}ο ^{Πα}μη ^{Πα}το ^{Πα}ρος ^{Πα}δ ^{Πα}εν ^{Πα}τε ^{Πα}τας
 χει ^{Πα}ρας ^{Πα}κ ^{Πα}ρο ^{Πα}τη ^{Πα}σω ^{Πα}με ^{Πα}ν ^{Πα}τον ^{Πα}ε ^{Πα}ξ ^{Πα}α ^{Πα}υ ^{Πα}της ^{Πα}τε ^{Πα}χ ^{Πα}θε ^{Πα}εν
 τα ^{Πα}θε ^{Πα}ον ^{Πα}δο ^{Πα}ξα ^{Πα}ζ ^{Πα}ον ^{Πα}τες

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι σααν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη σαντες ^Δχαι ροντες ε ψαλ
λον ^βΥ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^Δο το ο κοσ της Θε ο το κϷ δι ε σω σα το ^Δ
το τε με εν τυ πϷ με νος ^βνυν δε ε νε ρ γϷ με ε
νος ^Μτην οι κϷ με νην ^Δα πα σαν ^Δα γει ρει
ψα αλ λϷ Ϸ σαν ^Δτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^βκαι υ πε ρυ ψου ου τε ^Δεις παν τας τϷ αι
ω ω να α α α ας ^β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ε ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ε

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

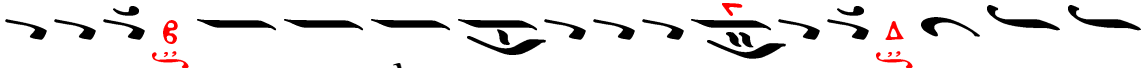

Ἦχος Δι-Θ

Δ εἰ κνυ ὦν ο ο τι α ἀν θρω πος Σω τερ εἰ
κα ατ ς σι ι ἀν α να στας ε εκ τῶ μνη η μα
τος βρω σε ὡς συ υμ με τε ε σχες και με σον στα
ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α ἀν κη ρυ υσ σειν
ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον ἀ νε ε ληφ θη ης
Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν
τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε
ε ε Θε α ἀν θρω πε δο ξα τη ση η ε
γε ερ σει ει

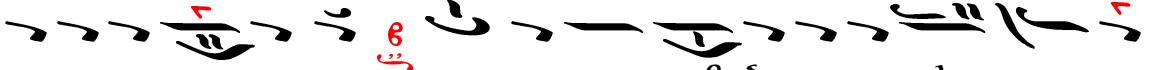
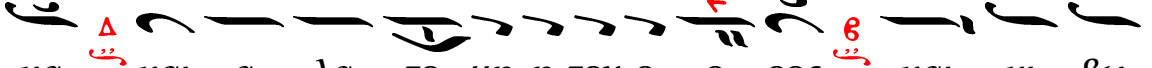
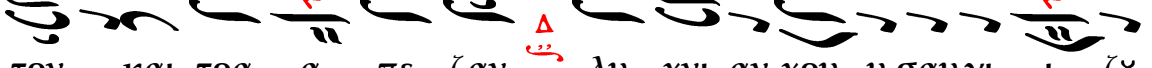
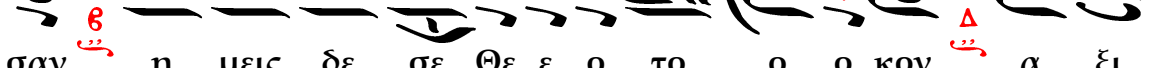

Τοῦ Ἀποστόλου ἐκ τοῦ Μηναίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ω ς μυστης και αι Α πο ο στο λος και υ πη
ρε ε της α α ριστος Χρι στῶ τῶ μο νῶ ς Δε σπο
ο ο τῶ Ι α κω βε θε ε ο κη η ρυξ τῶ τον
δῶ ναι αι ι κε ε τευ ε τω βα σι λει ει τα τρο

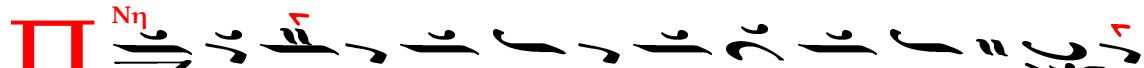

 ο παι α και ι λα σμο ον πα νε ευ φη με α μαρ τι

 ων τοι οις τε λυ σι την πα να γι α αν σθ

 μνη η μνη

Θεοτοχίον, ὁμοιον.

Σ ε οι Προ φη ται α α παν τες Παρ θε νε προ

 ο η γο ο ρευ σαν σταμ νον και ραβ δο ον και πλα α α

 κα και α λα το μη η τον ο ο ρος και κι βω

 τον και τρα α πε ζαν λυ χνι αν χρυ υ σαυ γι ι ζα

 σαν η μεις δε σε Θε ε ο το ο ο κον α ξι

 ως α νε ευ φη μσ μεν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

 τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ πει υ μνος τω ω

 ω ω Θε ε ε ε ω

A^{νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α
αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του
ου σοι πρεπει υμνοστω ω ω ω Θε ε ε ε ω
^χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οισ αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει
φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
θε ρωσας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως
οι κτιρωων και φι λα ανθρωω πως

^χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγίοις αυτου
αι νει τε αυ τον
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει
ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν ταστρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαντο αλ λα α νε στης και πα ρε εσ χες α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοστης με γα λω συ νησ αυ τς

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

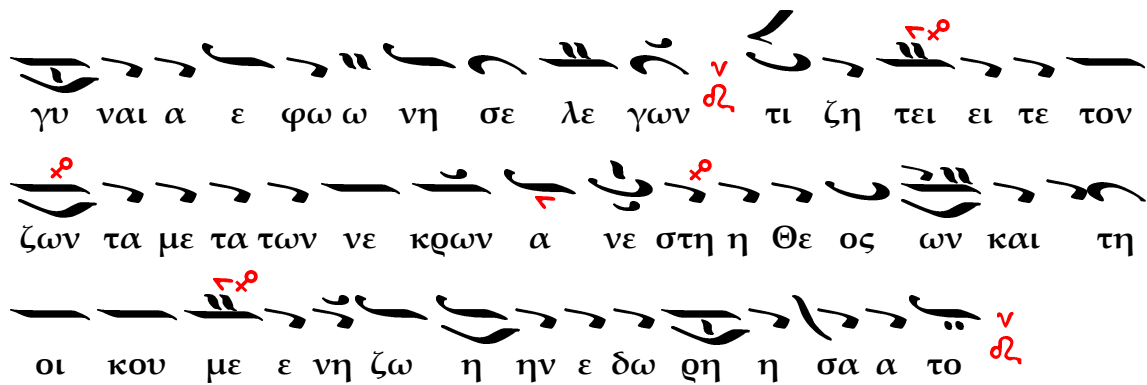
σου και την ε ε γε ε ρ σιν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Oα γ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὡσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος· καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ· καὶ ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθειᾶς θείῳ κηρύγματι. Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιέπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, ...

Στίχ. ζ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν φανείσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει· καὶ γλώσση πυρίνη, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. Διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Στίχ. η΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένη διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια· καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν θεόφρον· καὶ κατεφώτισας λαούς, θεογνωσίας ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεφάμενος χάριτι, ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡγείρας.

Δόξα.

Ἐωθινόν ς'.

Ἦχος Πα. ς.

Πα
λε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Η Πα Δι
ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν
θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την
ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν
μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο
ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας
Πα Κε
πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε
ε στει ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας τας χει ει ει
ει ει ρας και αι αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
σου πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει και
δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι

ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν ^{Πα} του συ νι ε ε
 ναι τα ασ γρα α α φας οισ και την πα τρι κην επ α
 γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε
 ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυ τους δι
 ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου
 με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

³Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωνα ι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α

α α ας

Ἦχος Νη ς

Α να στα ας εκ τσ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τσ α δε ε λυσας το κα τα κριμα τσ

θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ

θρῶ ρυ σα με νος ἔμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
 ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεστη
 οι κῶ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἄδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Γι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος πλβ̣ Γα ρ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος: Κυ ρι ε ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λε α γι ε Ι α κω βε
πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πταισμα των
α φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι θ

M νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τς κο ο ο σμθ και πα ρε χοντα η μιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

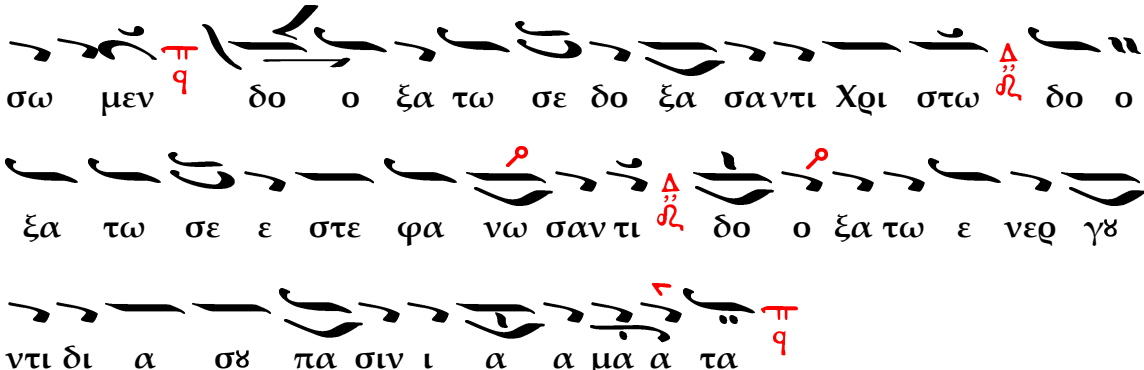
Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μσ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

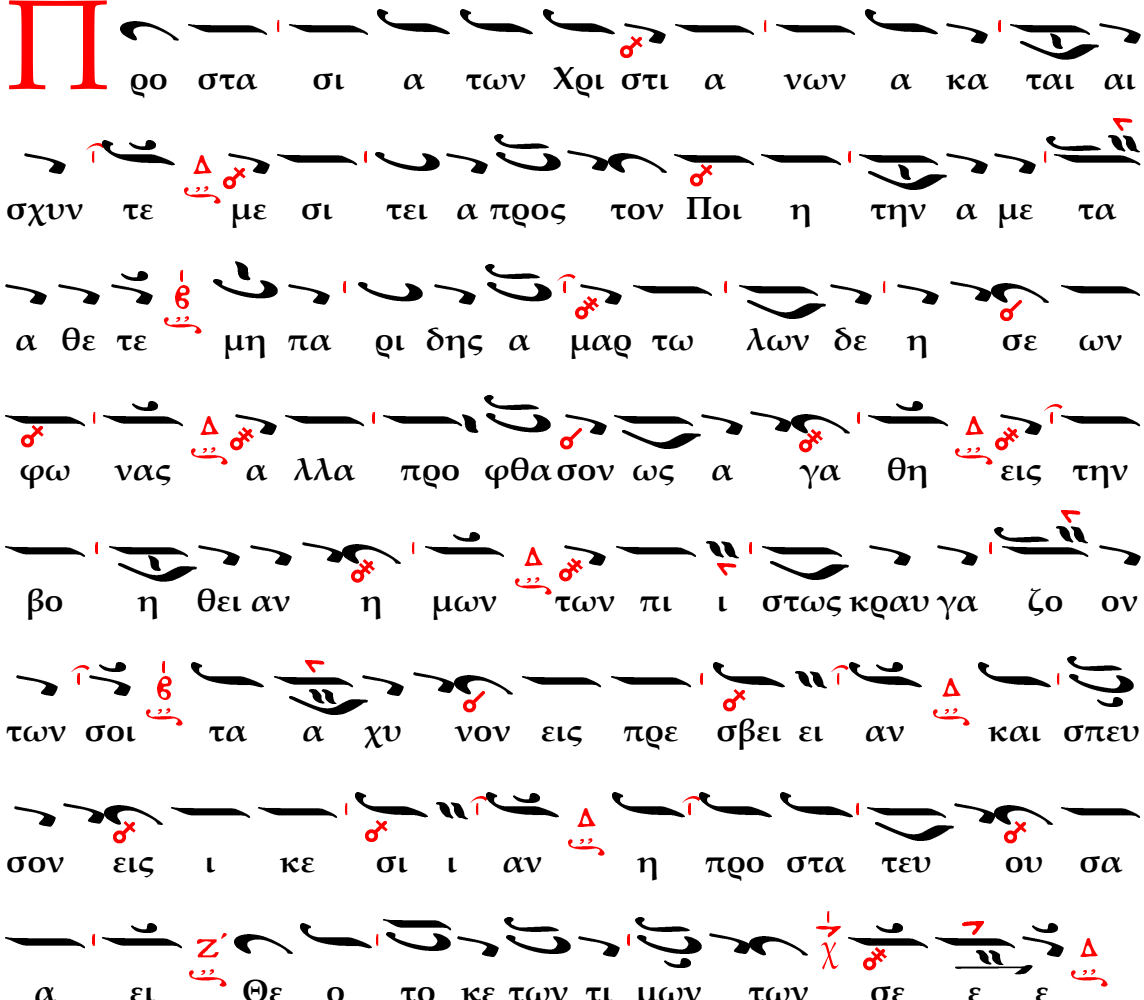

σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γα
ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A

 α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. ῥῆχος ۞ Δι-θ

N ^{Δι}
ε ε Δυ υ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α ^Δμς

A α α α α α α α ρα α α α ^{Ζ'} α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Νη} Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ^Μυε ^{Ζ'} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ^Δ

A ^{Δι} α α α α α α α ρα α α α ^{Ζ'} α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Νη} Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ^Μ Ι ι ι ι ι σχυ

υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
ἐν τῷ Ἰσραὴλ

με ἐγατο ὁ νομαυτῶ

Εὐξασθε καὶ ἀποδοτε Κυριώ τῷ Θε

ῶ ἡ ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
καὶ το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τῶ εν Σι ων

Εὐξασθε καὶ ἀποδοτε Κυριώ τῷ Θε

ῶ ἡ μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Β' Κορ. Γ' 16-18, ζ' 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντας τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Αλλη λυ ς ι ι α Α α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι A λλη λϝ ϝ ι ι α

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λϝ ϝ ι ι α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι A λλη λϝ ϝ ι ι α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ι ι α A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι A λλη λϝ ϝ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ζ' 11-16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαίε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες ὅτι Προφῆτης μέγας ἠγγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

ᾠχος ἰὺ Νη ρ

Νη
Ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε
ε ρθ ς ς ς ς βι ι η ι ι ι ιμ μν
υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι κω ως ει κο
νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α δι ι ι ι ι ι ι
 ι ι τον τρι σα α α α α α α το ο ον τρι
 σα α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ ο σα
 α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ σα δον
 τε ε λε ε ε ε ες πα α σαν τη ην βι ω ω
 τι ι κη η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω
 με α πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι η ι ι ι ι με ρι ννα α η α α α αν
Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α των ο ο ολων υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με
 ε ε ε ε νοι

T^{Nη} αἰς ἀγγε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι αις α
 ο ο ρα α α α α α α τω ω ως δο ρυ
 φο ρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ με ε ε ε ε νον τα
 α α α α ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι α α α α α α α α
 α α α α α α α

Ἑξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλὴν Νη

K υ ρι ε Ε λε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
K υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^v ρ2

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^θ ρ2

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ ρ2

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ ρ2

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^θ ρ2

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^v ρ2

Σ οι Κυ υ ρι ε ^v ρ2

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ ^v ρ2

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλδ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^v ρ2 Κυ ρι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^v ρ2 και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ ^v ρ2

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^v ρ2

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ και κα τα φυ υ γη η η η η μϛ ϛ ϛ
 ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ϛ
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ϛ
 Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ϛ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῷ

Ε ε χο με ν π ρ ος τ ο ν Κυ υ ρ ι ο ν

Α α ξι ὶ ο ν και αι αι δι ι και αι ο ν

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρ ι ος Σα

βα ω θ πλη η ρ ης ο ο ρ α νο ος και η γη η

της δο ξης σῷ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ

λο γη με ν ος ο ε ε ρ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ο ο σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις

Α α α μη η η η η ν

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η η ν

Α α α α μη η η η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μ ν ο ο με ν σε ε ευ λο γ ο ο ο ο

με ε ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ο ο ο με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι ςο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τϝ ϝ Θε

ϝ ϝ ϝ η η η η μων την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των Χε ρϝ ϝ βι μι και εν δο

ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι

τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α α

φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο

ρως Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε

ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως

Θε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε με ε ε

 ε γα α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

A^{Νη}
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον ^Δ την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
 ω ω μη η η η η τον ^{Νη} και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων ^Δ την τι μι ω τε ε
 ε ε ραντων ^Δ Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν ^{Νη} α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^Δ την α δι α
 φθο ο ο ο ρως ^Δ Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κϛ ϛ ϛ ϛ σαν ^Δ την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον ^Δ σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

A^{Nη} ξι ον ε στιν ω ως α α λη η
θω ω ως²² μα κα ρι ι ι ζειειν σε ε⁹ την Θε
ε ο το ο ο κο ον²² την α ει μα κα ρι
στο ον και πα να μω ω μη η το ο ον²² και μη
τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μωων²²
την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου
βι ι ιμ²² και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α
αν²² α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α
φι ιμ²² την α δι α φθο ο ο ο ο ρω ως²²
Θε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν²²
την ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο ο κο ο ον²²
σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο
ο με ε ε ε εν²²

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

9-7'
u 22

A ^{Δι} ι αι αι αι αι αι αι ^{Νη} αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι ^ν αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^{Κε} χει ει ει ει ^Μ χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{Νη} ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^{Νη} ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε υε ε ε ε ε ^ν ει

τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ^Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^ν υ

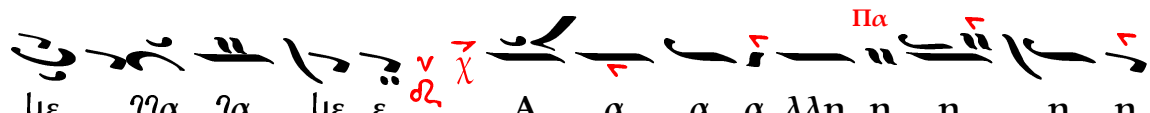
το ο ον κυ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^ε υ

^χ υ ^χ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ ^β το ον κυ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ ^{υ:φ} υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον κυ
 ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ον ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ρα α α ε εκ των ω ρα α νω ω ω ω ω ω ω
^{Νη} ρα α α λιε ε ε ε ε ε λιε ρα α α α λιε ρα α
 ρα α α λιε ^{Δι} τε ε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ρα
^{Νη} λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ρα λιε
 λιε λιε ρα λιε λιε ρα λιε λιε ρα α α λιε

 Πα
 λιε γα γα λιε ε Α α α α λλη η η η η
 Δι Νη
 λξ ι αλ λη λξ ι ι ι α α α α α α
 Δι Νη
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νξ ξ ξ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σξ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σξ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σξ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σξ

Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη
λϑ ι̇ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος